

sygn. akt: II Cz 261/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy**
w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Piotr Starosta**

Sędziowie: **SO Irena Dobosiewicz/spr./**

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **R. K.**

przeciwko **Powiatowi (...)**

o **zapłatę**

na skutek zażalenia powoda na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Świeciu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Tucholi z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt: VI C 1536/13

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku zaocznego w ten sposób, że zamiast kwoty 761 zł, zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 941 zł (dziewięćset czterdzieści jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,**
- zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

II Cz 261/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świeciu wyrokiem zaocznym z dnia 5 lutego 2014 r., w sprawie z powództwa R. K. przeciwko Powiatowi (...) o zapłatę, uwzględnił powództwo. W punkcie 2 rozstrzygnięcia zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 761 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 634 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na wstępie uzasadnienia Sąd podał, że w myśl art. 219 k.p.c. połączył dwie sprawy: VI C 1536/13 i VI C 1537/13, w których powód domagał się od pozwanego zwrotu nienależnie pobranych opłat za karty pojazdu. W pierwszej sprawie dochodził zapłaty kwoty 1.504,81 zł, zaś w drugiej - 1.003,21 zł. Następnie wskazał, że o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. Wskazał, że na zasądzoną kwotę składały się koszty sądowe w każdej z połączonych spraw (127 zł), koszty opłacenia dwóch pełnomocnictw (34 zł) oraz kwota 600 zł wynagrodzenia pełnomocnika.

W ocenie Sądu Rejonowego zasądzenie na rzecz powoda wynagrodzenia pełnomocnika procesowego za każdą z połączonych spraw stanowiłoby nadużycie prawa. Nie do zaakceptowania przez Sąd jest bowiem sytuacja, w której pełnomocnik powoda w wyniku sztucznego rozdzielenia spraw ewidentnie nadających się do wniesienia w jednym pozwie uzyskuje za każdą z nich wynagrodzenie zgodnie ze stawkami wskazanymi we właściwym rozporządzeniu.

Żaden z pozwów nie wymagał dodatkowych nakładów pracy ze strony pełnomocnika. Stan faktyczny i prawny spraw był tożsamy, skutkiem czego możliwe jest stwierdzenie, że pozwы stanowią swoje kopie.

W tej sytuacji, przy uwzględnieniu faktu, iż pozwany z przyczyn od niego niezależnych, powstałych w wyniku błędów w poprzednio obowiązujących aktach prawnych, zobowiązany jest obecnie do zwrotu pobranych opłat za karty pojazdu, Sąd uznał działanie pełnomocnika polegające na próbie „wzbogacenia się” za niedopuszczalne i nieakceptowalne społecznie.

Zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie 2 powyższego wyroku zaocznego Sądu Rejonowego wniósł powód domagając się jego zmiany poprzez zasądzenie na jego rzecz kwoty 941 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwoty 814 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Pozwany nie zajął stanowiska w przedmiocie zażalenia powoda.

1

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest uzasadnione.

Sąd pierwszej instancji wydając zaskarżone rozstrzygnięcie o kosztach procesu niezasadnie nie uwzględnił w pełnym zakresie regulacji zawartej w art. 219 k.p.c. W orzecznictwie dotyczącym stosowania tego przepisu ugruntowany jest bowiem pogląd, że połączenie kilku oddzielnych spraw w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia jest zabiegiem technicznym, który nie prowadzi do powstania jednej nowej sprawy, nie pozbawia połączonych spraw ich odrębności i nie zmienia faktu, że łącznie rozpoznawane i rozstrzygane sprawy są nadal samodzielnymi sprawami. W konsekwencji, w razie połączenia przez sąd kilku spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, zwrot kosztów procesu przysługuje stronie odrębnie w każdej z połączonych spraw (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 03.02.20J2 r., ICZ164/11, LEXnr 1254636).

Zatem skoro powód wniósł dwie oddzielne sprawy, które następnie zostały połączone do wspólnego rozpoznania przez Sąd, to pomimo faktu, iż sprawy te nadawały się do objęcia ich jednym pozwem, należy mu się zwrot kosztów procesu odrębnie w każdej z tych spraw. A zatem, w sprawie o zapłatę kwoty 1.504,81 zł przysługuje mu wynagrodzenie w kwocie 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - t.j. Dz. U. 2013 r., poz. 490), zaś w sprawie o zapłatę kwoty 1.003,21 zł przysługuje powodowi wynagrodzenie jego pełnomocnika w kwocie 180 zł (§ 6 pkt 2 rozporządzenia). Wobec tego łącznie z tego tytułu Sąd winien zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 780 zł. Tym samym należało podwyższyć wskazaną w zaskarżonym postanowieniu kwotę 761 zł kosztów procesu do kwoty 941 zł, zgodnie z treścią uzasadnionego zażalenia.

Przy wydawaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia uszło uwadze Sądu Rejonowego, że to strona powodowa jest inicjatorem postępowania cywilnego. Tym samym ma ona pełne prawo do kształtowania swoich żądań dochodzonych przed sądem. Niejednokrotnie zdarza się bowiem tak, że powód — niepewny powodzenia swojego roszczenia o zapłatę - najpierw występuje o zasądzenie jego niewielkiej części, a dopiero kolejnym powództwem domaga się zapłaty pozostałej kwoty. Nie można tym samym wymuszać na powodzie, aby od razu występował o zapłatę całości przysługującego mu roszczenia i to bez względu na tytuł jego pochodzenia. Zatem postępowanie Sądu pierwszej instancji nie zasługuje na aprobatę. Powód miał prawo do wystąpienia z dwoma odrębnymi pozwami o zapłatę różnych kwot z tytułu

niezasadnie uiszczonych opłat za wydanie karty pojazdu. Żaden przepis prawa w tym'go nie

2

ograniczał.

Zaistniała w sprawie sytuacja nie może być także uznana za wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c. Zastosowanie powyższego przepisu odnosi się do zupełnie innych stanów faktycznych. Nadto nadmienić należy, iż powód wystąpił do pozwanego z przedsądowym wezwaniem o zwrot wszystkich nienależnie pobranych opłat, jednakże - pomimo całkowitej zasadności tego żądania - pozwany odmówił zapłaty. Wobec tego powód mógł w jak najbardziej korzystny dla siebie sposób dochodzić roszczenia przed sądem. Gdyby pozwany uczynił zadość wezwaniu do zapłaty, nie powstałaby po jego stronie konieczność zapłaty kosztów procesu wynikających ze złożenia dwóch odrębnych od siebie pozwów.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 941 zł tytułem kosztów procesu.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł w myśl art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 180 zł, w tym kwotę 150 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika powoda (§ 6 pkt 3 w zw, z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia).